

דף לה.

עין משפט ג.

יו"ד סימן שלא פעיף צב

צב. היה אוכל באשכול בגנה, ונכנס מן הגנה לחצר, אף על פי שיצא מן החצר לא יגמור עד שיעשר.

עין משפט ד.

יו"ד סימן שלא פעיף קיד

קיד. היה אוכל באשכול וחשכה עליו ליל שבת, לא יגמור אכילתו בשבת עד שיעשר. ואם הניחן לאחר השבת, הרי זה גומר.

דף לה:

עין משפט ב.

או"ח סימן תקכא פעיף א

א. שופכין הפירות דרך הארובה ביו"ט^ד, אבל לא דרך החלונות^ה ולא מורידים אותם בסולמות^ו ולא יטלטלם מגג לגג^ז אע"פ שהם במשטח שוה.

עין משפט ג.

או"ח סימן שלח פעיף ז

ז. מי שיש לו פירות בראש הגג ורואה גשם שמתקרב ובא אסור לשלשלם בשבת דרך ארובה שבגג, דטורח הוא שלא לצורך שבת^ח,

ד. ממשנה ביצה ל"ה במי שראה גשמים ממשמשין ובאין ויש לו תבואה או פירות בגג להתייבש התירו לו להשליכם דרך הארובה שבגג והם נופלים לארץ ואין בזה טרחא יתירא, רש"י שם. וט"ז ס"ק א'. והיינו בפירות או תבואה הראוין לאכילה ביומן אע"פ שאין צריך להם. כה"ח אות א'.

ה. אם החלון גבוה ויש בזה טרחא אבל בשוה לגג מותר. מ"ב אות ד'.

ו. וה"ה במדרגות שלנו. מ"א ס"ק ד', ומ"ב אות ה'.

ז. היינו להפילם שם דרך ארובה אסור, דיש בזה טרחא לטלטלם מגג לגג. מ"ב אות ו'-ז'.

ח. דטורח שלא לצורך שבת, מ"א ס"ק י'. אבל פירות לצורך היום מותר. כה"ח אות נ"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

אבל לכסותם מותר ואפי' לכסות לבנים שהם מוקצה מותר ט.

עין משפט ד. או"ח סימן תקכא פעיף ב

ב. מותר לכסות פירות י' או כדי יין או לבנים ביו"ט מפני הטיפטוף ממי גשמים וכדומה.

עין משפט ה. או"ח סימן שלח פעיף ח

ה. מותר ליתן כלי תחת הדלף הנוטף בשבת, ואם נתמלא הכלי שופכו ומחזירו למקומו שוב, והוא שיהיה הדלף ראוי לרחיצה כ, אבל אם אינו ראוי אסור משום שאין עושין גרף של רעי לכתחלה ל בשבת.

או"ח סימן תקכא פעיף ג

ג. ליתן כלי תחת הטיפטופים ממי גשמים בתוך הבית, כדינו בשבת כך דינו ביו"ט, ועיין בסי' של"ח סעיף ח'.

עין משפט ט. או"ח סימן שא פעיף מה

מה. מזה. נרטבו לו בגדיו במים הולך בהם ואינו חושש מ' שמא יבא לידי

ט. וקמ"ל דמותר לטלטל גם לצורך דבר שאינו ניטל כגון לבנים, וכמובן שמותר לכסותן רק בכלים המותרים בטילטול, כה"ח אות נ"ה.

י. אפי' של טבל שאינם ראויים ליומן. כה"ח אות ט'.

כ. זו דעת הרמב"ם, אבל לדעת הטור אפי' באינו ראוי לרחיצה מותר, מ"מ דעת האחרונים כרמב"ם ושו"ע.

ח וּגְשֵׁם הַיּוֹרֵד בַּשַּׁבָּת מוֹתֵר לְשִׁתּוֹתָו וְלֹא הוּי מוֹקֵצָה או נולד כמ"ש בסי' ש"י ובכה"ח שם אות נ"ב.

וה"ה אם ראוי לשתיית בהמה ג"כ מותר. ב"ח.

ל. ומה שלא נקט דאסור משום מבטל כלי מהיכנו, כיון שמותר לטלטלו אח"כ לא הוי מבטל כלי מהיכנו.

מ. דאין אדם סוחט כשהן עליו, לבוש.

סחיטה, ולא ישטח אותם לייבשם מפני מראית העין^א שלא יחשדו אותו שכבסן בשבת, ואפי' בחדרי חדרים אסור^ב, ואם שטחן מע"ש אינו חייב לסלקן^ג בשבת שלא יאמרו ששטחן בשבת.

עין משפט כ. או"ח סימן שלג סעיף א

א. אוצר של תבואה או כדי יין אפי' שמותר להסתפק ממנו בשבת אסור להתחיל לפנותו בשבת^א אלא לדבר מצוה^ב כגון להכנסת אורחים^ג או לקבוע בית מדרש.

א. ב. במקום מצוה שמותר לפנותו יפנה אותו בלי טרחא יתירה והוא שאם היה אוצר גדול מפנה ממנו חמשה קופות שבכל קופה ג' סאים. לא היה באוצר אלא חמשה קופות מפנה מהם ארבעה אבל לא יפנה אותו כולו שמא יבא ג"כ להשוות גומות^ד.

הגה: כל שבות שהתירו לצורך מצוה מותר גם לצורך אורחים, ולא נקרא

ג. ואם עבר ושטחם, אע"פ שעשה איסור אין מחייבין אותו לסלקם, וגם אם שטוחים מע"ש אפי' התייבשו מלפני שבת אין מחייבין אותו לסלקם משום החשד, כה"ח אות ר"ס.

ד. ודוקא באיסור תורה אומרים אפי' בחדרי חדרים אסור, אבל באיסור מדרבנן בחדרי חדרים היכא שאין איסור מראית העין לא גזרו, ט"ז ס"ק כ"ח, מ"א ס"ק נ"ו, ברכי יוסף אות ט"ו. מ"מ לפני בני ביתו אסור גם באיסור דרבנן, כה"ח אות רס"א ממשב"ז. ע. דעיקר החשד בשעת השטיחה.

פ. מברייתא שבת קכ"ו, ואם התחיל לפנותו מע"ש מותר לפנותו בשבת אפי' לדבר הרשות, ב"י, מ"א ס"ק ב', אבל הט"ז בס"ק א' הקשה על זה ומסיק דאסור לפנותו בשבת גם בהתחיל מע"ש.

צ. וה"ה לשאר סעודת מצוה שאין לו מקום אחר, ולדבר מצוה מותר אפי' מגג לגג ובסולמות, ב"י.

ק. שהגיעו בע"ש ולא היה לו פנאי מע"ש לפנותו, אחרת אסור. כה"ח אות ו'.

ר. ובמקום מרוצף אפשר דמותר לפנותו כולו, ב"ח, אך מדברי הפוסקים שלא חילקו בזה אסור גם במרוצף, כה"ח אות ט'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

אורחים אלא בנתארח אצלו בביתו ש, אבל במה שמזמין חבירו לאכול סעודה אצלו אינה סעודת מצוה אלא סעודת רשות.

ש. ואם האורחים משלמים בעד הסעודה לא נקראים אורחים, כה"ח אות י"ג מא"ח. וכל מקום שנזכר כבוד אורחים היינו שהם ראויים לכבוד כגון בעלי תורה, או בעלי שם טוב ומעשים טובים, או עני בן טובים או עשירים שראוי לכבדם שאינם עושים רעה, אבל הקבצנים שעוברים ושבים בשביל טרף ומזון לביתם הם בכלל צדקה אך אינם בכלל כבוד אורחים, כה"ח אות י"ד מספר סולת מנחה כלל ט"ו-ג'.